

נובמבר 2020

ניוזלטר

המכללה האקדמית כנרת
בימי הקורונה

 www.kinneret.ac.il 1.800.20.90.20

תוכן העניינים

4	דבר הנשיא ומנכ"ל המכללה
	המכללה בימי קורונה - מבט אישי
6	דר' עידית מינוסביץ', ראשת המחלקה לתקשורת וראשת היחידה לקידום הוראה
12	גב' בילי גנור, ראשת מנהל אקדמי
15	אמיר נבון, מנהל מש"א וביה"ס ללימודי חוץ
17	דר' ניבה דולב, ראשת המחלקה לחינוך וקהילה
19	מר מורדו אזגורי, מנהל מחלקת תקשוב
21	שלהבת צור ליבוביץ', ראשת המחלקה להנדסת איכות ואמינות
24	גב' סילביה קולט, מנהלת דיקנט הסטודנטים
26	חורש קן, יושב ראש אגודת הסטודנטים

חוסר האמון בקרב האזרחים נוסק לגבהים מסוכנים, החוסן הלאומי- חברתי שלנו נחלש והתקווה? התקווה הישראלית המפורסמת שלנו- איזה היא?

ובכן, הדרך מאתגרת אך האופק שלה בהיר. אנחנו, מדינת ישראל, אומת הסטארט-אפ, על שבטיה האנושיים המגוונים, השכלנו תמיד, כעוף החול לעלות ולנסוק לשחקים. אנו נעשה זאת גם בשנית. אין לנו ספק, על הכף מונחת הרווחה החברתית שלנו. לאקדמיה בישראל תפקיד מפתח לשינוי הנדרש. את החוסן נחזק על ידי העמדת דורות חדשים של בוגרי תארים. נביא את בשורת האקדמיה לכל פינה בארץ, לכל צעיר או צעירה חפצי ידע, נכשיר את הסטודנטים שלנו כך שיהיו אבן נוספת בבניין שוק התעסוקה בישראל. נציע להם מגוון דיסציפלינות רחב הנלמד על ידי מיטב החוקרים והמרצים.

מגמת העלייה במספרי הסטודנטים מאותת לנו כי האילוצים כמו גם התיעדופים של הצעירים בישראל מבקש לקחת חלק במרכולתנו ולה יש את הכוח לשנות את הכלכלה הישראלית.

את האמון נחזק על ידי שיוף וטיוב החוזה בין המוסדות האקדמיים לסטודנטים שלנו. נקדם מהלכי בינלאומיות, מתודולוגיות הוראה ולמידה חדשניות, תשתיות טכנולוגיות מתקדמות ועוד.

ולא רק כי נכפה עלינו ללמד מרחוק, אלא כי אנו מבינים שהעולם משתנה ואנו בוחרים בגישה הפרואקטיבית לפיה ניקח חלק בשינוי זה.

יו"ר אגודת הסטודנטים והסטודנטיות, אנו פונים אלייך. תמה הגישה המסורתית לפיה אנו בעלי הידע מתווים לכם הרוכשים אותו את הדרך. אנו שותפים למסע יחד, באחיזת ידיים אמיצה.

נסגל ונחזק נתיבי תקשורת ישרה, נעודד שקיפות ושיח מתמיד, נלמד אתכם אך גם נלמד מכם. הזכות היא הדדית.

והתקווה? גם היא בוא תשוב.

באחריות החברתית שלקחה לעצמה המכללה האקדמית כנרת, היא השילה מעצמה גבולות הגדרה, המכללה פורסת כנפיים ונתיבי השפעה לכיוונים רבים ושונים- נוער, עתודות הון אנושי, חדשנות, יזמות, קשרים קהילתיים, משימות רבות ושונות אשר יש בהן לעצב את דמותו של הבוגר הרצוי. דמות של אדם חושב, מעורב בקהילתו, אדם בעל מיומנויות המותאמות למאה העשרים ואחת, אדם מאמין, אדם מלא תקווה.

בטוחים אנו כי נשכיל לתמוך בסטודנטים והסטודנטיות הנפלאים שלנו בדרך. נלווה אותם באוזן קרויה ובלב חפץ. נבנה בעבורם גשרים כלכליים ואקדמיים על פני המים הסוערים.

מי ייתן ונזכה להמשך עשייה ברוכה, שגשוג ופריחה, על-אף ובזכות האתגרים שבדרך.

נשיא המכללה, פרופ' שמעון גפשטיין

מנכ"ל המכללה, מיקי לב

דבר הנשיא והמנכ"ל

סטודנטים, חברי סגל, עובדים וידידי המכללה היקרים, ערב פתיחת שנה אקדמית חדשה, לא עוד יום בלוח השנה, רגע של בשורה, של התחדשות, התחלות חדשות, ציפיות, חלומות.

והשנה? השנה לא נותרו לנו פרדיגמות רבות שלא השתנו מיסודן, בניהן גם זו המגדירה את חיי המוסד האקדמי ומסעו של הסטודנט בתוכו. מגפת הקורונה נכפתה עלינו, לא בחרנו בה. אך את השינויים הנגזרים ממנה עלינו לנהל, עלינו להגדיר את הדרך, לסמן את הכיוון, לבחור את עתידנו בסמכות שניתנה לנו כמובילי המערכת האקדמית בישראל ומתחושת האחריות הגלומה בסמכות זו.

אנשים, ארגונים ומדינות נמדדים בשעת אתגר. האנומיה במשבר מעלה לפני השטח את עוצמתה של החברה האנושית כמו גם את דפוסי ההתנהגויות הלא רצויות שלה. ואנו עדים בעל כורחנו למצב בו הרקמה הישראלית נפגעת.

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

לעשייה משמעותית ובה בעת לשמור על בריאות הגוף והנפש. כך גם כאן בכנרת, חשבתי. כדי שאוכל להצליח, ללמוד את המערכת ולהבין מה נדרש ממני, עלי להתמקד. לא לנסות לעבוד בכל החזיתות כל הזמן, אלא להיכנס לעובי הקורה בכל אחד מן התפקידים לסירוגין, בדרך בריאה ובונה. כך חשבתי.

המציאות כמובן דרשה אחרת. בסוף פברואר קיימנו את יום העיון הראשון לסגל ההוראה, ועוד לפני שהספקנו לסכם את התובנות ממנו, פרצה הקורונה. צריך היה לפעול מיידית ובמקביל בכל החזיתות. גם ביחידה לקידום ההוראה וגם במחלקה לתקשורת. להכין חומרי הדרכה למרצים, לתאם סדנאות הכשרה ללמידה מרחוק במודל ובזום, וכמובן ללמוד בעצמי את הכלים המקוונים החדשים. ללמוד, ללמד וליישם. להנחות ולהתוות במחלקה שלי ובמבט מכללתי. הכול במקביל, תוך כדי תנועה. חשוב מכך, הייתי צריכה להעמיק את ההבנה שלי בנוגע למשמעויות הפדגוגיות של המעבר ללמידה מרחוק. מהם האתגרים שמעבר זה מציב למרצים, לסטודנטים ולמנהלה, ומה תפקידנו כיחידה לקידום ההוראה במציאות החדשה? איזה סוג תמיכה וידע אנחנו צריכים לספק לקהילת המכללה, ואיך ניתן לעשות זאת ביעילות, מרחוק, כאשר כולנו עובדים באילוצי זמן מתמידים.

כמה תובנות קצרות שגיבשתי לאורך הדרך הקצרה מפרוץ הקורונה.

ההוראה כהליך של למידה מתמדת

כשם שלא יכולנו לצפות את מגפת הקורונה, כך איננו יכולים לצפות מה יילד יום ולאן תוביל אותנו המציאות החדשה באקדמיה ובכלל. אך דבר אחד בטוח, אנחנו חיים במציאות דינמית והמפתח להצלחה הוא ביכולת שלנו להשתנות וללמוד כל הזמן. זה מאתגר, זה דורש זמן וזה לא תמיד נוח. קשה לשנות הרגלים, קשה עוד יותר להשתחרר מהרגלים ישנים, במיוחד כאלה ש"עבדו טוב" והוכיחו את עצמם בעבר. קשה גם, לפעמים, ללמוד מיומנויות חדשות וליישם. אבל אין לנו ברירה. איננו יכולים להרשות לעצמנו לשקוט על השמרים. התחלנו את השנה תחת המוטו של הקמפוס של המחר, לפיתוח וטיפוח מיומנויות המאה ה-21. אנחנו מכוונים ליצירת

ד"ר עידית מונוסביץ'
ראשת המחלקה לתקשורת
וראשת היחידה לקידום ההוראה:

ללמוד וללמד, לשמור ולעשות כקו מנחה לקידום ההוראה

לפני שנה בדיוק הצטרפתי למכללה. נכנסתי במקביל לשני תפקידים חדשים-ראשת המחלקה לתקשורת וראשת היחידה לקידום ההוראה. הרגשתי את כובד האחריות המוטלת עלי ואת העומס הכרוך בכך, וחשבתי על דרכים אופרטיביות להתמודד עם האתגרים החדשים בהצלחה. ניסיתי להרגיע את עצמי במחשבה כי תהא זו עבורי שנת למידה והתאקלמות כבסיס למינוף בהמשך. לימוד המחלקה לתקשורת, היכרות עם בעלי התפקידים במכללה, הנהלים, הנורמות, גיבוש הדרגתי של חזון היחידה לקידום ההוראה ושל דרכי העבודה שארצה להתוות בה. תהליך הדרגתי בכל ההיבטים שייצור בסיס איתן שאותו אוכל למנף בהמשך. אינני צריכה לעשות הכול כבר בשנתי הראשונה במכללה. כך חשבתי לתומי. חשבתי גם שאוכל לחלק את עבודתי לאורך השנה כך שבמהלך הסמסטרים אתמקד בענייני המחלקה לתקשורת, ואילו את החופשות בין הסמסטרים אקדיש לימי עיון ולהכשרות הסגל האקדמי מטעם קידום ההוראה. מיקוד ואיזון הן מילות מפתח המנחות אותי בחיים. אני מאמינה שזו הדרך להגיע

הווייה אקדמית שתכין את הסטודנטים שלנו לעולם העבודה החדש ותפתח בקרבם את מיומנויות המאה 21 כמפתח להצלחה בחיים. זה כולל גם אותנו, את היחידה לקידום ההוראה ואת סגל המרצים. כולנו בתהליך של למידה ופיתוח.

לומדים ומתפתחים תוך כדי תנועה ושומרים על הנשימה

תחום ההוראה והלמידה המקוונת גדוש במידע. תוך זמן קצר הוצפנו בשפע של כלים, הדרכות, המלצות, עצות ומתודולוגיות לשילוב כלים מקוונים להוראה משמעותית מרחוק. זה מרתק ובה בעת גם מבלבל ויוצר עומס קוגניטיבי ורגשי. אילו טכנולוגיות לאמץ, באיזו מידה, מתי? ועוד ועוד. הקו המנחה אותי הוא תפיסת המעבר ללמידה מקוונת כתהליך מתמשך ותלוי הקשר. אין דרך אחת נכונה ללמד. דרך הוראה טובה נגזרת ממשתנים רבים כולל אישיות המרצה, תוכן הקורס, תמהיל הסטודנטים, המרחב הלימודי ועוד. בדומה לכך, אין שיטה אחת או כלי אחד נכון ללמידה מרחוק או למידה מקוונת וממילא גם אי אפשר ללמוד, להפנים וליישם או להעריך את האפקטיביות של כל השיטות יחד. הקו המנחה הוא בחירה והתנסות. לאמץ כל פעם כלי אחד, מתודולוגיה אחת ולהתנסות. לא לנסות להכיל הכל. לבחור וללמוד תוך כדי תנועה, בהדרגה, תוך רפלקציה מתמדת על ההתנסות. להמשיך ולעבוד עם טכנולוגיות ומתודולוגיות שהתאימו לנו, ובהדרגה לבדוק טכנולוגיות חדשות. לבחור את העיתוי, הדרך והמינון הנכון לשילוב כלים חדשים, כתלות באישיות המרצה, הסטודנטים, תוכן הקורס וכל השאר. והכי חשוב, למצוא את שביל הזהב בין ישן לחדש, בין צורה לתוכן.

למידה מקוונת, מרחוק, בבית או בקמפוס - המוקד הוא למידה

חשוב לשלב דרכים יצירתיות בהוראה בכלל, ובהוראה מרחוק בפרט. כיום אנחנו מעודדים שילוב של כלים מקוונים לפיתוח הוראה פעילה ומפעילה. אך חשוב שלא נבלבל בין האמצעים למטרה. כלים מקוונים הם לא מטרה אלא אמצעי. המטרה היא יצירת מרחבי למידה מעצימים לסטודנטים. לשם כך עלינו להגדיר מהם תוצרי הלמידה שאליהם אנחנו מכוונים, אילו מתודולוגיות הוראה יאפשרו לנו לממש אותם, ואילו כלים, מקוונים או

אחרים מתאימים לצורך זה. בסופו של דבר, חשוב שנשאל את עצמנו כמרצים-מה צריכים הסטודנטים כדי לחוות תהליך של למידה, ומה אני יכולה לעשות כדי לעודד זאת.

משהו מצחיק שקרה

בשיעור הראשון שלי בזום, התיישבתי מול המחשב כמו שאני. בגדי בית, לא מאופרת, אולי הסתרקי קצת אבל לא הקדשתי מחשבה מיוחדת לנראות שלי. והנה פתאום ראיתי את עצמי מול המסך. היתרון בזום (בשונה מהכיתה הפיזית) שאפשר לראות את עצמנו בזמן אמת ולתקן אם צריך. הייתי עסוקה בהוראה ולא העמקתי במחשבה על ההופעה שלי. מיד עם סיום השיעור, עברתי לישיבה בזום עם כמה בעלי תפקידים מהפורום הארצי לקידום ההוראה. שמת לי לב למשתתפים שנראו טוב ולא להשאלה. לבוש, שיער, איפור. שמת לי לב למי שישבו על רקע נעים, שפניהם נראו היטב מבחינת זווית המצלמה והתאורה, ולמי שלא. ושוב הבטתי בעצמי במסך. הרקע נחמד-כוננית ספרים, לא מושלם, אבל לא רע. התאורה מצוינת, איזה יופי. רק חבל שלא החלפתי חולצה ולא התאפרתי קצת.

הסתיימה הפגישה והייתה לי חצי שעה להיערך לפגישה הבאה. גמרתי אומר לבוא מלוטשת. פגישה עם כמה בעלי תפקידים במכללה. הלכתי מהר, החלפתי חולצה, התאפרתי, מרוצה מהביצוע, התיישבתי מוכנה ומזומנה להיכנס לזום. כל זאת, כדי לקבל הודעת ווטסאפ שהפגישה תתקיים בשיחת ועידה בטלפון.

רגע מכונן

ביום ראשון ה-14 במרץ, התקיימה ישיבת חירום של ההנהלה עם ראשי המחלקות. נפגשנו בקפסולות באודיטוריום אלפרין. ישבנו בגובה עיניים, אבל רק במובן המטפורי של המילה. שמרנו בקפידה על הנחיות הקורונה. ישבנו במרחקים גדולים זה מזו באולם הגדול, מנסים לעכל את המציאות ולהבין מהם הצעדים הבאים. הייתה תחושה של שותפות ושל מנהיגות אחראית שפועלת בשקיפות, מחויבת לתפקידה וקשובה לשטח-לבעלי

התפקידים ולקהילת המכללה. זה היה עבורי רגע מכונן בהתמודדות עם משבר הקורונה. יותר מזה, רגע מכונן בתהליך הקליטה שלי במכללה. האמון שהיה לי עוד קודם במערכת התעצם והמוטיבציה שהייתה לי עוד קודם לעשות כמיטב יכולתי להצלחתנו, אף היא התעצמה. שמחתי על הזכות להיות שותפה לצוות שמוביל את המכללה בתקופה משמעותית זו. הדרך הטובה ביותר להכיר אנשים וארגון וגם את עצמנו, היא דרך עבודה משותפת במיוחד במצבי משבר או לחץ. הודות למשבר הקורונה זכיתי להכיר במהירות ומקרוב את קהילת מכללת כנרת. זה קרה באופן שונה לחלוטין ממה שתכננתי, ודרש ממני הרבה יותר מאמץ ממה שחשבתי, אך זה היה הרבה יותר מוצלח ממה שייחלתי. הצצתי ונפגעתי במובן הטוב ביותר של הביטוי.

לסיום אשתף אתכם בשיר שכתבתי לסטודנטים במחלקה לתקשורת על בסיס מילותיו של יונתן גפן בשיר "יהיה טוב" ועל פי הלחן של דיוויד ברוזה. תודה לסגל הנפלא של המחלקה לתקשורת שזרם איתי בהפקת השיר לסטודנטים שלנו.

יהיה תואר גם בקורונה
(המילים להלן וסרטון הביצוע של סגל המחלקה זמין ל**צפייה בקישור**)

אני מביטה על המסך
וזה עושה לי די עצוב.
הכיתה חלפה הלכה לה,
מי יודע מתי תשוב.

הנה באה הקורונה
סדר יום חדש נבנה.
כי המדיום הוא המסר,
מקוון זה לא כיתה.

העכבר נהיה למלך,
המקלדת למלכה.
הסטודנטים בשחור הם
מכבים ת'מצלמה.

אז למדנו כל הלילה,
לתפעל את המחשב.
לקריין את המצגת
ובזום להשתלט.

פזמון:

יהיה תואר
ויהיה תואר, כן,
בכנרת אני נזכר/ת.
אך הסמסטר הזה, הסמסטר,
בזום אני נשאר/ת.

פזמון:

יהיה תואר,
יהיה תואר כן,
בכנרת אני נזכר/ת.
אך הלילה, או, הלילה
בזום אני נשאר/ת.

הנה בא סטודנט שנה א',
מבקש קצת הקלה.
לא רגיל ללמוד בבית,
תבטלי ת'מטלה.
הרכזת מספרת
התלונות נערמות.
בעולם חושבים קורונה,
והסטודנטים על מטלות.

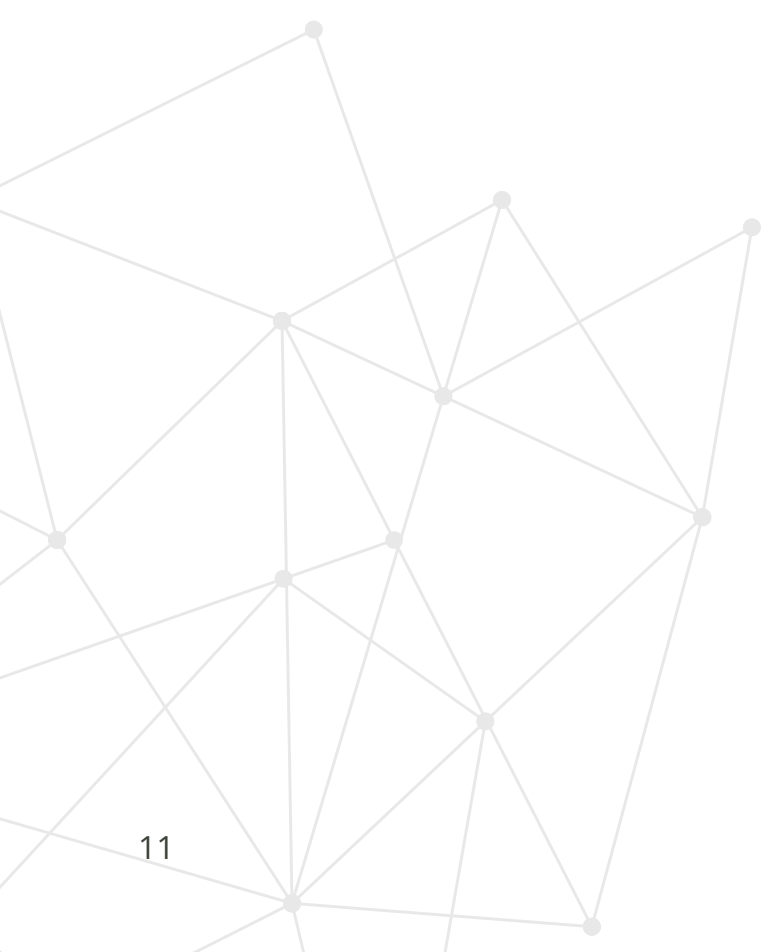
פזמון:

יהיה תואר
יהיה תואר כן,
בכנרת אני נזכר/ת
אך הסמסטר הזה, הסמסטר הזה
בזום אני נשאר/ת.

הנה בא עוד מייל מהסטודנטים,
והווטסאפ שלי מוצף.
מטלות וגם מצגת,
מאוד קשה ללמוד לבד.
אז אמרתי לסטודנטים:
תשנו את המסגור!
במקום תלונות וקושי,
המשבר הוא הזדמנות.

פזמון:

יהיה תואר,
יהיה תואר כן.
בכנרת אני נזכר/ת.
אך הלילה, או..הלילה.
בזום אני נשאר/ת.

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

גב' בילי גנור
ראשת מנהל אקדמי

על תכלול והתאמת המערכת בצורה גמישה ופתאומית למציאות החדשה

משבר הקורונה גרם לנו לחוות שינויים קיצוניים, בלתי צפויים כלל של הרגלי חיים בסיסיים ביותר. דברים פשוטים ומובנים מאליהם הפכו לחיוניים ולעקרוניים ומעל הכל ריחף כל הזמן ענן סמיך של חוסר ודאות. אין ספק ששנת הלימודים הזו תהיה היסטורית בהרבה מובנים. מעשרה קורסים מקוונים בסמסטר לכ- 800 קורסים מקוונים תוך מספר ימים נשמע כמשימה בלתי אפשרית. הימים הראשונים היו עמוסים, לחוצים ומלאים בבעיות אבל ידענו לשאול את השאלות הנכונות, לדעת מה חשוב ומה ראוי ולבצע את ההתאמות למכללה. המציאות הכתיבה אתגר והמכללה, במאמצים רבים, עברה אבולוציה ובכך איפשרה להמשיך את הלימודים. המנהל האקדמי עיכל במהירות רבה את השינוי, השירות לסטודנטים עבר למיילים וטלפונים. בתי הספר נרתמו למאמץ ותרמו לתפעול, ניהול והסתגלות למצב החדש. רכזות המחלקות הקימו קבוצות ווטסאפ לפי מחזורים כדי לשמור על קשר הדוק יותר ולענות לפניות הרבות. מדור סטוטס ואישורים המשיך להנפיק אישורים שונים לסטודנטים ושלח

זכאות לתואר לכל המסיימים כדי לא לעכב בימים אלו אף בוגר להשתלב בשוק העבודה וטיפול בכל הבקשות למועדים מיוחדים שהתקבלו עקב המצב. מדור סגל אקדמי המשיך להיות בקשר עם הסגל לרבות קליטת מרצים חדשים, לתת תמיכה בכל הקשור לעזרים להוראה המקוונת, להיות בקשר שוטף עם המל"ג לגבי ההנחיות השונות ואפילו הצלחנו לחלק שי בחגים באופן לא שגרתי.

נכתבו ועודכנו נהלים חדשים שהותאמו להנחיות. הוקם צוות תמיכה אקדמי לסגל במסגרתו ניתן מענה מקצועי בתחום ההוראה והבחינות לכל המרצים. מדור בחינות עבד לילות כימים על מנת לאפשר השלמת כל הבחינות של סמסטר א' ולקיים את הבחינות של סמסטר ב'. הוקמה מנהלת בחינות אשר נתנה מענה לסטודנטים המוגדרים כאוכ' בסיכון או סטודנטים מאומתים/ בבידוד.

לא הכל עבר חלק. היו ימים בהם התקבלו החלטות, הופצו הנחיות ותוך כמה שעות הן כבר לא היו רלוונטיות. היו קשיים טכניים ובעיות נוספות שונות ומגוונות. אבל היתה השקעה גדולה והתגייסות מן הקצה אל הקצה- מהנהלת המכללה שהיתה קשובה לכל הצרכים וידעה מצד אחד להוביל את המדיניות ומצד שני להיות מעורבת בפרטים, דרך שיתוף הפעולה המדהים עם הסגל האקדמי, עם אגודת הסטודנטים ועד לחיזוק הקשר הפנים ארגוני עם כל היחידות. דווקא בימים בהם נדרשנו לריחוק הפכנו קרובים מאי פעם.

יחד עם זאת חשוב שנזכור שהמשבר הזה הביא להתבוננות אחרת שדרכה אנו יכולים לגלות או ליצור הזדמנויות.

שנת הלימודים תשפ"א מביאה מציאות חדשה. אנחנו מגיעים אליה מוכנים יותר, מבינים יותר. זה עדיין משבר אבל אין לי ספק שנתגבר עליו.

אירוע מרגש / מצחיק

מצחיק- הקורונה הביאה איתה את הזום ויחד עם הזום הגיעו גם הרבה רגעים מביכים ומצחיקים, כי ככה זה כשבין לילה מיליוני אנשים מנסים להתקדם טכנולוגית. וגם אני "נפלתי" וזכיתי שבני המשפחה יעברו במצלמה בדיוק כשדיברתי או שכחתי לסגור מיקרופון כשמישהו אחר דיבר. אבל היו מקרים מצחיקים יותר משלי כמו מישהי שהדיחה כלים תוך כדי ישיבה ושכחה לסגור את המצלמה:)

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

אמיר נבון
מנהל מש"א וביה"ס ללימודי חוץ

על קבלת החלטות במציאות משתנה

עולם קבלת ההחלטות זימן לעצמו "שפע" גדול בתקופת הקורונה, החלטה "חלוטה" שהתקבלה רק לפני זמן קצר הפכה ללא רלוונטית כעבור דק' אחד, אחדות, מווישנגטון הבירה ועד ניו דלהי הרחוקה, המשבר נגע בכל אחד ואחד מאוכלוסיית העולם כולו.

לתפיסת עולמי העולם בהחלט ישנה את פניו ביום שאחרי, ניהול הסיכונים ישתנה בצורה מהותית, האופן שבו החלטות מתקבלות יהפוך להיות קצר טווח עם מזעור נזקים אופציונאליים ככל שניתן. הקורונה היא לא וירוס, אם ארחיק ואכתוב, הקורונה היא תפיסת עולם חדשה שתשנה את מערכת ההתנהגויות של האדם, ארגונים ומדינות, החיסון אשר ימצא מהר ככל שניתן לא יבטל את תחושת הספקנות העתידית של העולם והתמודדות עם נגיפים עתידיים שונים. חשוב לזכור כי האדם בכל מעגלי החיים שלו ירצה ויבקש לעצמו וודאות תמידית, הפוך בתכלית ממה שהעת הזו מסוגלת להעניק לכל אחד ואחד מאיתנו בכל רחבי תבל.

מרגש- אחד האירועים שריגשו אותי במיוחד בתקופה הזו היתה הרמת כוסית (בזום כמובן) של כל צוות המנהל האקדמי לקראת השנה החדשה. המפגש התחיל מאוד פורמלי עם הדרכה ועדכונים ובחלק השני כל אחת ואחת, לפי סדר שהוכתב מראש, התבקשה לברך במילה אחת או שתיים. בסיום המפגש נשלחה ה"ברכה בהמשכים" אשר נרקמה לתפילת נשים המייחלות מעומק הלב לבריאות, חזרה לשגרה, מציאת הטוב והרבה אהבה.

התמודדותך וההתנהלות האישית שלך עם המצב

פעם, באחד מימי ההורים כשהייתי תלמידה בכיתה ד', אחרי שהמחנכת סיימה להקריא את התעודה אבא שלי ז"ל שאל אותה מה יש לה להגיד עלי מעבר לציונים בלימודים. היא השיבה "הבת שלך יודעת ללכת מאוד ישר" תוך כדי שהיא ממחישה בכף ידה כאילו היא מכוונת את התנועה להמשיך ישר בנסיעה. כשיצאנו שאלתי את אבי בכעס "למה היא רוצה שאני אלך בדרכים עקומות?" ואז הוא הסביר לי שזו ממש לא הכוונה ושבעצם לכל דבר ואתגר בחיים יש כמה אפשרויות, יש כמה דרכים להגיע לפתרון. במודע או שלא, מסתבר שהפרשנות הזו של אבא שלי לדברי המורה הפכו ללחם חוק עבורי ובמרוצת השנים "השריר" של היכולת להתגמש ולהתאים את עצמי למצבים משתנים קיבל יחס מועדף וחיזוקים.

בילי

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

אירוע מרגש

17.3.2020 העיר סיינה, צפון איטליה, אחד האירועים המרגשים בתקופת הגל הראשון נולד בעיירה הציורית, המיזם לימים זכה לכינוי "שירת המרפסות", אומה שלמה שחוותה את הנגיף במלוא עוצמתו יצרה סולידריות בעזרת שני אומנים צעירים שהחליטו לצאת למרפסת ולנגן שירים מהנוסטלגיה האיטלקית של שנות ה-80 של איטליה הקלאסית. העולם כולו "נדבק" בתופעה שחיברה אוכלוסיות שלמות מידי ערב, שירת המרפסות הראתה הלכה למעשה כיצד האדם יכול לעשות התאמות יצירתיות לצרכיו התרבותיים והחברתיים.

התמודדותך וההתנהלות שלך עם המצב

ברמה האישית מדובר על תקופה מאתגרת מאוד, ניהול המשאב האנושי בארגון בתקופת משבר יוצר אתגר מקצועי ואנושי מידי יום, לשמחתנו זכינו בהנהלת מכללה אנושית בצורה מעוררת השראה אשר רואה בראש ובראשונה את האדם. כלל הסגלים הן האקדמי והן המנהלי היוו דוגמה ומופת להירתמות ולסולידריות ארגונית מדהימה בתקופה מורכבת ומאתגרת במדינה בכלל ובמערכת ההשכלה הגבוהה בפרט.

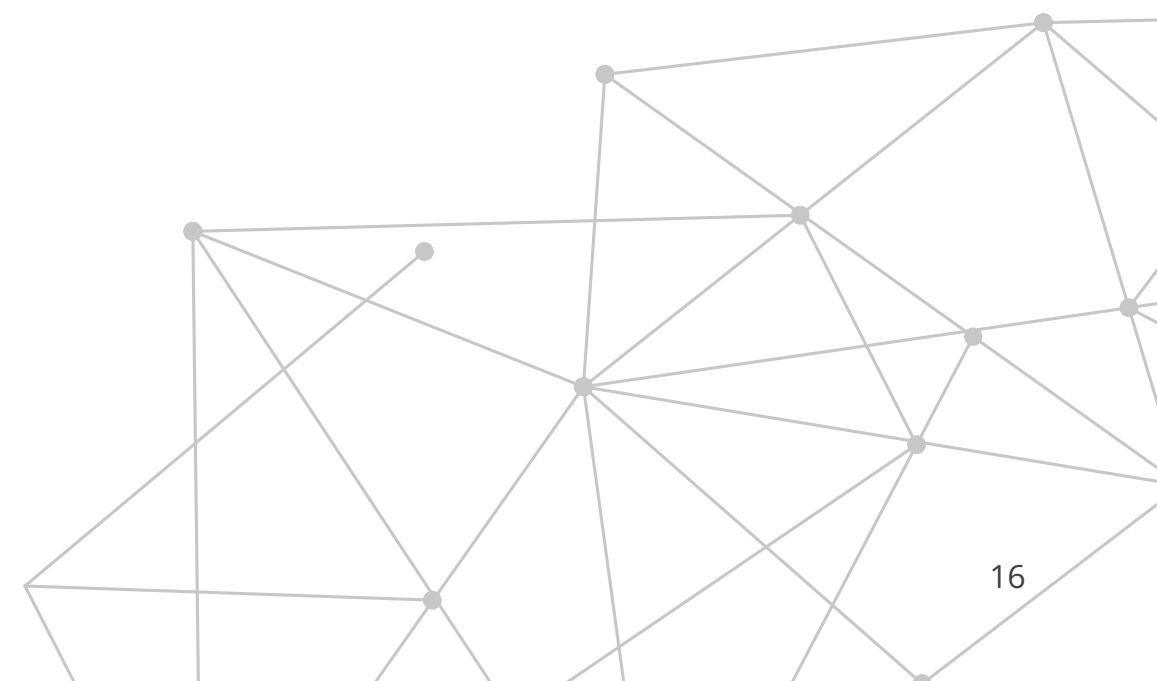
ד"ר ניבה דולב

ראשת המחלקה לחינוך וקהילה

מה צריך לעשות אדם אשר נדרש ממנו להחדש ומהר (על מיומנויות המאה ה-21)

לאחר שנים של עיסוק בנושא העולם המשתנה והמשמעויות שלו, הגיעה הקורונה ושכנעה את מי שעוד לא לגמרי הפנים, שהמאה ה-21 שונה מכל תקופה אחרת אותה חוינו.

אכן, בתקופה האחרונה כולנו עוסקים בשינוי שהביאה הקורונה לחיינו. בעיני, הנקודה החשובה היא שהקורונה היא רק דוגמה לעולם המשתנה ולא המהות. העשורים האחרונים מתאפיינים בשינויים בקצב, עומק ומהות שבאמת לא היו כדוגמתם באף תקופה אחרת, בכל תחום. מתוך כך, סט היכולות והכשירויות שנדרש להצלחה ושגשוג בתקופה כזו רחב מאי פעם. כבר לא מספיק להיות טוב במקצוע אותו בחרתי, צריך לדעת להתמודד עם תרחישי עתיד שונים במקצוע, בתחום ובחיים בכלל, שאת חלקם אנחנו לא יכולים לנחש (מי נחש את הקורונה חוץ מכמה עתידיניים מוכשרים?). בעולם משתנה אנחנו גם נדרשים כיום לספק פתרונות יצירתיים (ולא סתם פתרונות מקצועיים), לתקשר רעיונות, מחשבות ותוצרים באופן אפקטיבי

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

מר מורדו אזגורי
מנהל מחלקת תקשוב

על המחלקה השקטה והחמה ביותר

בסביבות חודש פברואר כאשר ישבנו לאכול צהריים בדגניה, וקראנו עיתון - מה שכבר לא קורה היום, הרצנו מחשבות בקול רם, אך לא תיארנו לעצמנו איפה נהיה חצי שנה מאוחר יותר.

ממש לפני תחילת הסגר הראשון, הייתה תקופה לחוצה ביותר כאשר לא ידענו בדיוק לאן אנחנו הולכים ואיך אנחנו ממשיכים מכאן. ההתארגנות הייתה בשיאה, מכל הבחינות: מחשבים לעובדי המכללה, מחשבים לסטודנטים, פלטפורמות שונות ומגוונות של עבודה ולימודים מהבית ורכישת ציוד מתאים עבור התקופה. לפי דעתי, הצוות עשה כל שביכולתו על מנת להתמקצע בדברים הנקודתיים, והרגשנו זאת במיוחד כאשר היינו תחת מבול של טלפונים לאורך רוב שעות היממה, מסטודנטים, מרצים וסגל מנהלי כאחד.

אני חושב שהדאגה הכי גדולה שלנו בעצם לא הייתה האם אנחנו כצוות נוכל להתגבר על המכשולים הניצבים בפנינו, אלא האם אנשים, (מכל קצות הקשת של המכללה) אשר לא תמיד היו בחזית הטכנולוגיה, ונאלצים

וחיובי, לחבר אלינו אנשים ולעבור היטב בצוותים. להתמודד בהצלחה עם קשיים, להתמיד ולהישאר אופטימי גם לנוכח מכשולים. היכולות האלה מכילות, על פי ארגונים מובילים שונים, יכולות טכנולוגיות וקוגניטיביות מסדר גבוה, יכולות אישיות (תוך אישיות), ויכולות בין אישיות.

אין ספק, עם זאת, שהיכולת החשובה ביותר בתקופה הנוכחית היא היכולת להיות גמישים, להשתנות ולשנות שכן גם מה שאמרנו עד עכשיו קשור רק לטווח הנראה לעין. חלק מן הגמישות הזו תלויה ביכולת שלנו להמשיך ללמוד לאורך החיים. על פי ארגון אונסקו יכולת זו מורכבת מארבעה נדבכים: היכולת לדעת: ללמוד ולצרוך ידע, לחשוב באופן ביקורתי ויצירתי, היכולת לעשות: להיות בעל כלים ויכולות יישומיות מתקדמות ולהפוך תאוריה למעשה, מה שנקרא למידה להעברה, היכולת להיות: להתפתח אישית לאורך החיים, והיכולת לחיות ביחד: לשתף פעולה, לתרום לחברה, להכיל ולקבל את האחר. הנדברים האלה מהווים גם את התשתית לחזון של המחלקה לחינוך וקהילה, מתוך תפיסת החשיבות של הכנת הבוגרים לעולם משתנה.

ברמה האישית התקופה האחרונה אפשרה לי לבחון אלו יכולות מבין היכולות החשובות בעולם משתנה אנחנו באמת מפתחים בסטודנטים שלנו, ואילו צריכים להפוך לקפיצה הבאה שלנו (וגם שלי אישית). התקופה גם זימנה, לי ולכולם, כמו שהדגשנו לסטודנטים כל העת, אפשרות לחזק שרירים ויכולות, לפתח גמישות וחוסן, אופטימיות ואחריותיות וגם להכיר, להתקרב ולתמוך זה בזה. כי כמו שאומרים חבל לבזבז משבר טוב. ברמה המכללתית העבודה והתמיכה המשותפת של כל הסגלים הוכיחה שוב את הד.נ.א הכה מיוחד של המכללה. ואין דבר התורם להתמודדות עם משברים כמו תחושת ביחד ותמיכה ההדדית.

הרגע המשעשע שלי היה כשבאחד השיעורים המקוונים הסטודנטים העבירו ביניהם הודעה שניבה לא מרגישה טוב כי באחד השיעורים היא "לא התחילה את השיעור בלשאל איך אנחנו מרגישים ומתמודדים..." ואסיים מילותיו של קן רובינסון, מומחה עולמי לשינויים המבטאות באופן הטוב ביותר את העולם המשתנה לתפיסתו: "אנחנו לא יכולים לצפות מה צופן לנו העתיד, אבל אנחנו יכולים לקחת חלק בעיצובו."

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

פתאום להשתמש בה על בסיס יומיומי ולהסתמך עליה כמעט לחלוטין, יוכלו להתמודד עם המצב. אבל אחרי בערך חצי שנה של התקדמות בכח ולא דווקא מרצון, וקידמה אדירה, אני חושב שהרוב המוחלט של האנשים כבר הפנים את הסיטואציה והבין שכרגע ככה הדברים הולכים להתנהל. באופן עקרוני, הקורונה נתנה לנו ולכולם דחיפה טכנולוגית משמעותית מאוד, ומכאן אני מקווה שכבר לא תהיה חזרה אחורה, מאחר ועל כולנו לדעת לנצל היטיב את היתרונות הרבים של הטכנולוגיה אשר מוצעת לפנינו.

בתור צוות אני חושב שהיה גיבוש רב ורצון לעזרה ופרגון אחד לשני תוך כדי התקופה האחרונה אפילו יותר מהרגיל. זה התבטא ברמה האישית והמקצועית ועדיין מתבטא במהלך היום. רמת המעורבות האישית של כל אחד מחברי הצוות עלתה משמעותית, כמו גם האפשרות לזמינות ולעזרה מרוחקת בטלפון או במחשב.

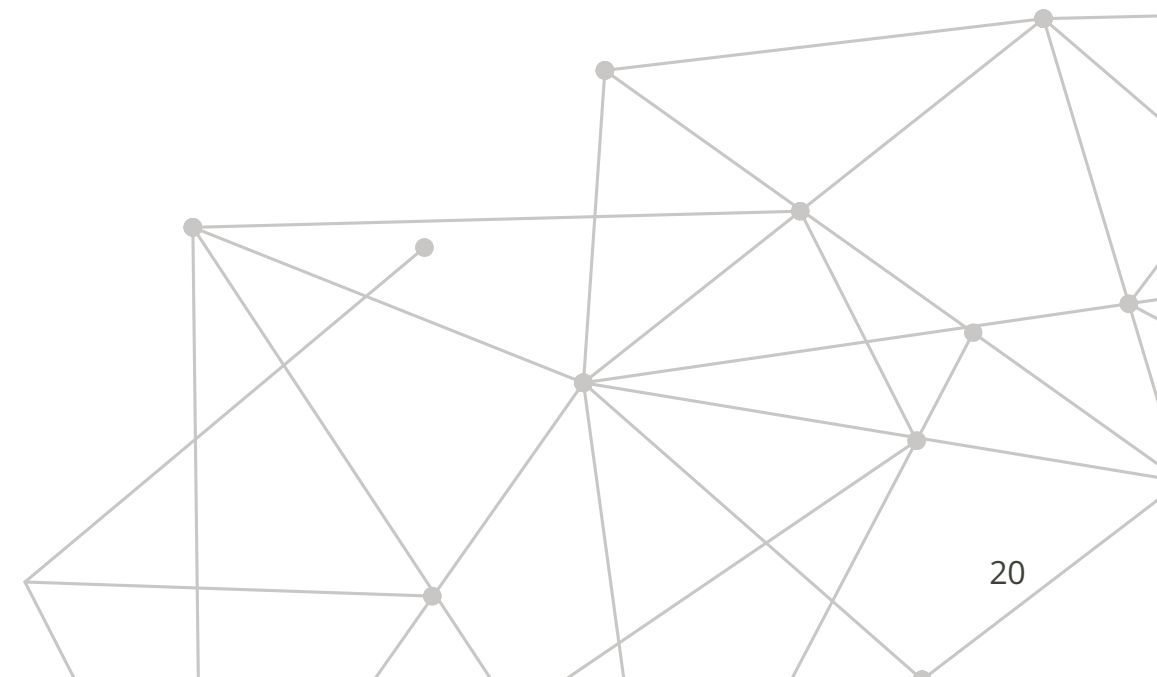
שלהבת צור ליבוביץ'
ראשת המחלקה
להנדסת איכות ואמינות

היתרונות וההזדמנויות שמשבר הקורונה הביא עימו רשמים אישיים (ומעט הומוריסטים) מהתמודדות זו

משבר הקורונה תפס את כולנו במפתיע, אילץ אותנו להסתכל ישירות על כל מסגרת העבודה שלנו "מתוך משקפיים אחרות", או בעצם מתוך מסיכה מבד או נייר תלת שכבתי. התכניות המתקדמות שהיו לנו, לשלב לימודים מקוונים באופנים שונים באו על ביטוין מהר מכפי שציפינו, שהרי תכניות אלו שהיו רחוקות טווח, דנו באפשרויות בטווח של כמה שנים-לשלב פה ושם לימודים מקוונים שישתלבו במערך ההוראה הקיים על פי תכניות הלימוד הסטנדרטיות.

הקורונה כפתה עלינו מימוש פתאומי, מהיר, חסר ברירות של אותן תכניות, שהיו שיאמרו עליהן כי הן "מקדימות את זמנן". ובכך-ה"מקדימות את זמנן" הפכו ל"עכשיו ומיד ובלית ברירה".

וכשאינן ברירות אז עושים. מה לעשות? התשובה היא- לעשות. אבל מאחר ואנחנו במחלקה להנדסת איכות ואמינות, הרי לא ניתן סתם "לעשות"

מנת לאפשר הפעלה רצופה וחלקה של ההוראה וכן את כל המערך של בחינות שונות ומגוונות.

בנוסף- מאחר ואצלנו במחלקה הסמסטר הסתיים מוקדם ממחלקות אחרות וכן תקופת המבחנים החלה מוקדם גם כן (ובנוסף, חיכה לנו גם סמסטר קיץ שאנו מלמדים), היה עלינו להיות החלוצים ולהיערך לפני כל שאר המחלקות. מכך משתמע כי גם ההצלחות שלנו וגם הקשיים והבעיות שמתגלות (שאנו מכנים בשפת האיכות "פוטנציאל לשיפור") יהיו אצלנו לפני מחלקות אחרות. ואכן כך היה. קשיים שחווינו במהלך תקופה זו והפתרונות היצירתיים שעלו על ידי הרכזת והמרצים במהלך התקופה, שותפו עם הקולגות במחלקות האחרות. גם בקשיים ובבעיות שיתפנו כדי שנוכל לקבל רעיונות ופתרונות שאולי לא חשבנו עליהם וללמוד מאחרים. בשפת האיכות אנו מכנים זאת BENCHMARKING. אם אחד מוירוסי הקורונה היה מצליח לשמוע בזום את הקורס "מערכות ניהול איכות" ומקפיד על נוכחות שמיעתית, הוא היה מצליח אף לדעת כי בקורס אנו למדנו כי צוותי חשיבה משותפים של עובדים יכולים להפיק תוצרים מעולים. לעיתים הרבה יותר מעולים מחשיבה של עובד בודד.

לסיכום, תובנות רבות מהמצב המיוחד אליו נקלענו, יכולות למנף ולקדם תהליכים רבים שאותם תכננו ליישם והמצב הנוכחי כפה עלינו לזרז ישומם. למרות הקשיים, הבעיות שעולות והאתגרים שמעולם לא היינו צריכים להתקל בהם, הרי שהשיטות והכלים לביצוע יכולים להיות לקוחים מעולמות תוכן שונים ועולם התוכן של המחלקה להנדסת האיכות היקנה (ועדין מקנה) הן לסגל האקדמי והן למינהלי, את הכשרים והמיומנויות לנצל ידע זה על מנת לנסות (ולהצליח) להפוך לימון ללימונדה, והיד עוד נטויה...

ללא תכנון, חשיבה מראש, ארגון, התוויית נהלים והוראות ברורים, הכנסת נקודות בקרה בתהליכים, בדיקה "לפני", "תוך כדי" ו"אחרי" של פעולות ותהליכים קריטיים למערכת, ביצוע פעולות מתקנות, קביעת מדדים לאמידת איכות התהליכים המבוצעים, כימות של "אי התאמות", בדיקת שביעות רצון לקוח, מדידת אפקטיביות של פעולות ותהליכים, שיפור מתמיד ומה לא? והרי תמיד מלמדים כי איכות היא גם "פרו-אקטיבית", כלומר- המטרה היא למנוע מראש אירועים בלתי רצויים, מאשר להיתקל בהם לאחר מכן ולבצע "כיבוי שריפות". ועוד הרבה הרבה עקרונות אותם בעצם אנו, במחלקה להנדסת איכות, מלמדים את הסטודנטים שלנו. ומי אנו שנלמד בלי לתת דוגמא אישית? שהרי לא יתכן ש"הסנדלר ילך יחף!!" ובכן, גם במכללה וגם במחלקה שלנו (ובמחלקות האחרות) בוצעו תהליכים שונים על פי עקרונות ניהול האיכות אותם אנו מלמדים במחלקה. אבל, מעבר לכך, ממבט על של עוסקת בתחום מעל ל-25 שנה, עקרונות אלו צצו מבין התהליכים השונים שבוצעו. נכון, תמיד בביצוע תהליכים אנו מנסים לבחון את המודל הקלאסי של "מעגל השיפור המתמיד", הדוגל בתהליכי PDCA, כלומר- PLAN, DO, CHECK, ACT. כלומר (וכאן זו גם המלצה אישית לכולם ליישם זאת אצלם), קודם לתכנן, אחר כך לפעול על פי התכנון, לבחון את מה הביצוע (האם תאם את התכנון?) ובמידה וסבורים שצריך לשפר- לבצע שיפורים. מאחר ומעגל זה אינו סופי, יש להמשיך שוב ושוב בכך ללא הפסק.

אלא מה? התברר כי הוירוס אינו מכיר כלל את המעגל הזה של "שיפור מתמיד" ואף פעם לא הגיע לשיעורים ולהרצאות. הסטודנט "קורונה" לא הגיש לי אף פעם תרגילי בית ולא ניגש למבחני מועד א' ומועד ב'. אפילו בקשה למועד ג' לא היה לו. הדבר היחיד שהיה קרוב למועד א' או למועד ב' היה "גל ראשון" ו"גל שני". על כן, מאחר ואחוז ההשתתפות הנדרש כחובה אצלנו בבית הספר להנדסה הוא 80%, היה צורך לרשום את הוירוס לקורס שלי "מערכות ניהול איכות" בעל כורחו וזה חייב את כולנו לשנס מותניים ו"לתת לו באבי אביו" ו"תוך כדי התקדמות".

מה זה אומר? זה אומר שכל הצוות האקדמי והמינהלי היה חייב להיות מסונכרן בזמן אמת בכל מיני עדכונים, החל מאיך להפעיל תוכנות הוראה מקוונת וכלה בהתאמת תכנים אקדמיים להעברה בזום. בנוסף, פניות רבות של סטודנטים בכל מיני שאלות והבהרות היו צריכות להיענות מיידית על

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

הדיקנט הוציא מספר אגרות בעברית ובערבית לסטודנטים בנושאי סיוע דיקנט הסטודנטים בזמן הפסקת הלימודים הפרונטאליים במכללה ולמידה מרחוק ותמיכה רגשית על רקע משבר הקורונה. בתחום הסיוע הכלכלי הענקנו בסיוע הות"ת, מלגות חרום בגובה כולל של 320,000 ₪ לסטודנטים שהתקשו לעמוד בתשלומים השוטפים לשכר הלימוד ונמשיך לסייע נקודתית ככל שנצליח. בנוסף, יש לנו סטודנטים המוגדרים כאוכלוסיות בסיכון או שהתקשו ויתקשו להגיע לקמפוס בתקופה מאתגרת זו מסיבות שונות ובמקרים שנמצאו מוצדקים מצאנו עבורם פתרונות אישיים.

ובנימה אישית. עבור צוות הדיקנט וגם עבורי באופן אישי תקופת הקורונה היא תקופה שדורשת התגייסות של משאבים אישיים, רגשיים והסתגלותיים, חלקינו הורים לילדים צעירים, חלקינו מתמודדים עם סוגיות בריאותיות, רגשיות ועוד.. כמו כולם. על מנת שנהיה פנויים לעזור לאחרים היינו חייבים להסתכל פנימה, לראות מה התקופה הזו גורמת לנו באופן אישי להרגיש, מה היא מעוררת אצלנו ומה אנחנו צריכים כדי לעבור את הקורונה בצורה המיטבית ביותר. ההסתכלות הזו מאפשרת לנו להבין את הקשיים של הסטודנטים ולפעול לרווחתם. מזמינה את כולם לנסות גם..

אסיים בציטוט של דרווין המתאים לרוח התקופה "לא החזקים ביותר או האינטליגנטים ביותר הם ששורדים, אלא אלה המסתגלים בדרך הטובה ביותר לשינוי".

והקורונה, עם כל הדברים הנוראיים שהביאה עימה, דורשת מאיתנו להסתכל למציאות בעיניים ולשנות דפוסי התנהגות וחשיבה כדי לשרוד בטוב. ויהיה טוב בטוח. עוד קצת סבלנות...

שנה טובה
סילביה קולט
מנהלת דיקנט הסטודנטים

גב' סילביה קולט
מנהלת דיקנט הסטודנטים

על יד המושטת לעזרה בזמן הקורונה

וואו איזו שנה היתה לנו... שנה מאתגרת לכל הדעות וכרגע אנחנו עוד לא רואים את הסוף.

שנת תשפ"א מזמנת לנו המשך של אתגרים רבים, אבל גם הזדמנויות.. וכפי שעמדנו בגבורה בשנה שחלפה, נעמוד גם בשנה שהגיעה ונצא מחוזקים מהמשבר הנוכחי.

דיקנט הסטודנטים האמון על רווחת הסטודנטים, עשה, עושה ויעשה לילות כימים על מנת לסייע באתגרים של הסטודנטים במכללה שכוללים התמודדות עם הלמידה מרחוק (הן מבחינת אופן הלמידה והן מבחינת מחסור בתנאים טכנולוגיים ללמידה), קשיים כלכליים בשל הסגרים שמוטלים על כולנו, קשיים רגשיים בהתמודדות עם הקורונה ועם הלמידה ועוד.

המכללה בימי קורונה - מבט אישי

אנחנו אלה שנושאים את פני המכללה הלאה לאחר הלימודים ולכן חשוב לנו ליצור למידה משמעותית, בוגרים איכותיים ולא פחות, להנות מהדרך ולייצר חיים סטודנטיאליים טובים. התקופה הזאת מלווה בחששות וחוסר וודאות ורק אם נפעל יחד נוכל להתגבר על הכל ואף לצאת מחוזקים. גם בימים קשים אלה, חשוב שנתאחד למען מטרה משותפת. אנו, הסטודנטים, המרצים והנהלת המכללה, ככוח אחד שבראש מעיניו נמצאת הלמידה המשמעותית והעתיד של כולנו.

שלכם,
חורש קן יושב ראש אגודת הסטודנטים

חורש קן
יושב ראש אגודת הסטודנטים

לאור משבר הקורונה, אנו הסטודנטים נמצאים במצב מורכב מאוד. קשה לנו ללמוד מרחוק ורבים מאיתנו בסכנת נשירה עקב המצב הכלכלי והלימודי. רבים פוטרו ממקומות עבודתם ורבים מאיתנו אף חזרו לגור אצל ההורים. אנו באגודה, כאן בשיל לייצג, לקדם ולשפר את חיי הסטודנטים במכללה ומחוצה לה. אני כיו"ר שמתני למטרה לחזק את הקשר בין הגוף המייצג (האגודה) לבין כל סטודנט וסטודנטית הלומדים במכללה ובוגריה. נמשיך ונפעל ללא הרף למציאת פתרונות לנוכח הקשיים ההולכים וגוברים. אני באופן אישי עובד הן בתחומי המכללה שלנו והן ברמה הארצית בשביל לייצר פתרונות אמיתיים וחשובים מול הממשלה, האוצר וכלל הגורמים. סטודנט שצריך לחשוב איך הוא גומר את החודש כשאין לו עבודה, לא יכול באמת להיות מרוכז בשיעור.

המכללה האקדמית כנרת
1.800.20.90.20
www.kinneret.ac.il